

Finansminister for hans Tilsagn om fortsatte Dispensationer ved denne Lovs Praktisering og en Tak til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg for hans ildnende Tilraab: Frisk Mod, Antonius; gaa fremad. Vi skal ganske sikkert gaa fremad, men jeg vil nu helst have, det skal være ad vore egne Veje. Jeg synes ikke, Eksemplet med Jaurès, der drev de Radikale frem til at udtømme sig selv og styrte til sidst, opmuntrer os meget til at gaa de Veje, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vilde have, vor lille Antonius skulde gaa. Hermed er da min Takæmnelighed til Ende.

Jeg vil derefter blot gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode, der i denne Sag har tillagt mig en vis diabolisk Rolle, selv om han ikke netop gik saa vidt, at han udnævnte mig til Bankdirektør. Jeg forstaar nu ikke helt det ærede Medlem Hr. Rodes skælsmske Ondskabsfuldhed overfor Bankdirektører — saa vidt jeg erindrer, findes der ogsaa Bankdirektører i det radikale Parti. Men naar det ærede Medlem Mr. Rode bag min Politik vil se en Underfundighed: at jeg for de Varepositioners Vedkommende, her er Tale om, skulde mene, at Vanskelighederne var særlig store, vil jeg sige, at det kan jeg ikke anerkende, de er. De vil i det hele afgive et godt Vidnesbyrd om Princippet: Værditold kontra Vægttold. Det ærede Medlem Hr. Rode gik ud fra, at jeg ønskede, at denne Lov skulde afgive saakaldte Beviser mod Værditolden, at den skulde have Tid til at indarbejde en Uvillie mod Værditoldssystemet og atter paavirke Regeringen. Ja, hvis den virkelig kan indarbejde en Uvillie i Befolkningen og kan afgive Beviser, der ikke blot er saakaldte, men virkelige, skal det selvfølgelig glæde mig. Jeg tror altsaa, at dette i nogen Grad vil ske, og jeg tror, det vil fremme den fortsatte objektive og opportune Behandling af dette Princip, som vist ikke tidligere har været meget gennemtænkt, i alt Fald ikke gennemprøvet, fra nogen Side her i Danmark. Jeg skal selvfølgelig ganske lade ligge, hvor meget den højtærede Regering vil lade sig paavirke af de Erfaringer, der maatte blive høstet paa dette Omraade. Jeg mindes derimod fra det ærede Medlem Hr. Rodes egen Praksis, at den Gang han saadan eins, zwei, drei gennemførte sine Diktaturforordninger overfor vort Erhvervsliv, lod han sig sandelig ikke gaa meget paa af de Erfaringer, som maatte høstes, selv om de var nok saa dyrekøbt; og selv om det ærede Medlem Hr. Rode efterhaanden har udviklet sig til en særlig fremragende og habil

Afholdspolitiker, vil jeg dog i al Ærbødighed give ham det Raad ikke at foragte af og til at kunne være lidt paavirket.

Rode: Det var sikkert en for Tingets øvrige Medlemmer ligesom for mig meget underholdende Skildring, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen gav af sin Virksomhed som Formand for Udvalget, jeg tror ikke, Medlemmerne kender andre Udvalgsformænd, der er optraadt paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen nu skildrede. Det ærede Medlem forvekslede to Ting, nemlig den Maade, hvorpaa Regeringen forbereder sine Lovforslag, og den Maade, hvorpaa de behandles, naar de er kommet fra Regeringen til Tinget; det er muligt, det ærede Medlem et Øjeblik troede, at det var ham, der var Finansminister og derfor kunde forhandle paa den Maade, som Regeringsmedlemmer forhandler. Det siger sig selv, at før den højtærede Finansminister fremsatte sit Toldlovsforslag, har han ført en Række Forhandlinger baade med den ene og den anden, og ikke et Menneske kunde falde paa at bebrejde den højtærede Finansminister dette, men efter at Lovforslaget er overgivet til dette Tings Behandling og givet i et Udvalg, tilhører det Tinget, og det tilhører ikke det ærede Medlem som Formand for Udvalget som en privat Genstand, han kan behandle paa den Maade, det passer ham. Det ærede Medlem fortalte, at der førtes to Forhandlinger. Men der er den store Forskel paa de to Forhandlinger, som føres, at den ene er en ganske legitim, den anden er en fuldkommen illegitim Forhandling. Den legitime er den, der føres med Handelsstanden. Den ærede Ordfører har ved given Lejlighed anmodet om, at han som Formand og Sekretæren maatte forhandle med Handelsstanden om Spørgsmaalet, hvorvidt Værditoldssystemet kan tilpasses til Kreditoplæg. Ingen er faldet paa at klage over disse Forhandlinger. Det andet derimod er noget, som det ærede Medlem har foretaget sig ganske paa egen Haand uden at meddele det til Udvalget — jeg ved ikke, hvorvidt Medlemmer i det konservative Folkeparti vidste, at den ærede Ordfører førte de Forhandlinger; jeg ved i alt Fald, at adskillige Medlemmer af hans eget Parti ikke vidste det. Det ærede Medlem fortæller, at han har givet sig i Lag med at forhandle om denne Toldlov med en Mand, som var meget kyndig deri. Ja, jeg betvivler ikke vedkommende Mands store Kyndighed, men maa jeg have Lov til at spørge, hvad han har med Toldloven at gøre i Forbindelse med